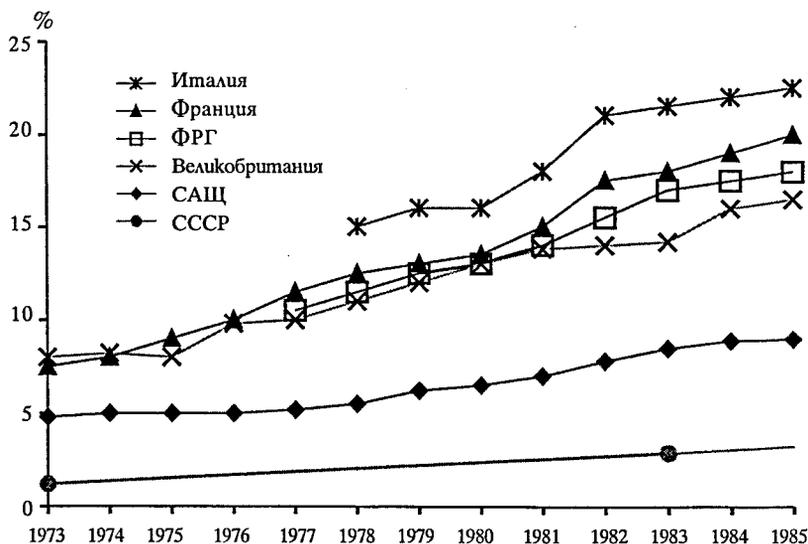

Анализирани са стойностите на този показател за редица страни. Нашето изследване показва, че в началото на 70-те години се наблюдава впечатляващо развитие на международното научно сътрудничество (фиг. 1). Относителният дял на работите на учените от развитите страни, изпълнени в международно съавторство, непрекъснато нараства. Ако в началото на 70-те години в страни като Франция, Италия и Германия тези публикации са представлявали 10% от общия брой за тези страни, през 1986 г. - 15-20%, то през 1997 г. те вече са повече от една трета от индексираните в SCI (фиг. 2). За Великобритания и особено за САЩ този показател е чувствително по-нисък. Тук се проявява закономерността, установена още в края на 70-те години - обратна зависимост между мащабите на научната дейност в страната (изразени чрез общия брой публикации) и степента на нейната "международност" (Schubert, Braun, 1990; Leclerc, Cagne, 1994). Тази закономерност има напълно очевидно обяснение: в страните с по-развита научна система учените по-лесно могат да намерят партньори за сътрудничество сред своите сънародници.

Фиг. 1. Интернационализация на науката
в някои водещи страни в света

Дял на публикациите с международно съавторство от общия брой публикации на различните страни (SCI, 1973-1985 г.).